216

107

DEO OPTIMO MAX.
UNI ET TRINO,
VIRGINI DEI-PARÆ, ET S. LUCÆ,
Orthodoxorum Medicorum Patrono.

QUÆSTIO MEDICO-CHIRURGICA *

QUODLIBETARIIS DISPUTATIONIBUS manè discutienda in Scholis Medicorum, die Jovis decimâ octavâ mensis Martii, anno Domini M. DCC. LXXXIV.

M. JOANNE DESCEMET, Censore Regio, Doctore Medico, Præside.

An in abscessu Mediastini, celebranda Sterni terebratio?

I.

ETSI dexteritate forsitan & scientiâ, in arte Chirurgicâ, veteribus præstent *neoterici*; quibus tamen prima sit concedenda, adhuc sub judice lis est. Omnes eumdem modum non adhibuêre, eumdem tamen scopum omnes attigêre, totique in restituendâ sanitate humanâ acubuêre. Priscis instituti observationibus, atque thesauris ditati coevi nostri, nova, magno generis humani solamine, invenerunt, inventaque dexterâ manu practitant. Ani fistulas sanant. Lacrimales ductus Cathetere peragrant. Missas facio varias operationes de calculo educendo ignotas olim, quas addidit posteritas non fraudanda laude. Verum si posterorum sua, sua etiam est veterum gloria. Hi viam captantes terentesque, plura ex nihilo depromseerunt, plurima ex tenebris eripuerunt, eorumque summoperè probanda diligentia, qui nihil intentatum, nihil inexpertum reliquêre, omnia elaborata & summo jure æstimata litteris consignârunt; quibus hæreditario jure potimur, & perfrui nobis datum est. Nonnulla tamen inculta & absoleta jacent. Quædam viribus nostris esse superiora fatetur & erubescit ætas nostra. Incuriâne aut ignorantiâ? Judex esto. Proh fatum! Cum tempore alterantur omnia, mutantur, labuntur, avolant, resque eundo pereunt. Nomine nunc noscitur partus Cæsaræus. Exulat nephrotomia RIOLANI seculis cum successu celebrata. Et quid commemorem varias antiquorum operationes effatu dignas? Varias in curandis Thoracis morbis methodos? In fistulis costarum avulsionem? Harum in Hydrope perforationem? Quibus jungas Sterni terebrationem, cujus celebrationem præcipimus ut æger ex præcipiti levetur, abscessusque mediastini curetur. Ecquis unicum & quolibet periculo destitutum rejiciat remedium.

I I.

QUOTIES pus intra Mediastini duplicaturam intercipitur, ejusdem membranæ abscessus adest. Hic longè frequentior quam vulgo censetur, licet præsens sæpè ignoretur, aut alterius morbi titulo tractetur. Ut causam arguit inflamma-

* *Auctore M. Roberto-Huberto* LINGUET, *anni* 1742.

A

tionem vel propriam vel à Plevrâ aut Pulmone mutuatam, quæ si artis ope vel naturâ ad solutionem minimè vergat, necessario locum dat suppurationi. Tunc adest morbus omnimodè sæviens, hostis infensissimus, diversis insidians modis, adeoque magis metuendus. Hunc multiformem rectè dixeris. Nunc enim ut Hydropisis, angit, strangulat. Nunc empiemaris personam agens, suffocat. Larvâ nunc plevresis indutâ, duro, acuto, punctorio afficit dolore. Quin & ipsam cordis palpitationem quandoque mentitur. Non mirum igitur si toties luserit Medicos. In ipsius diagnosi tota manet difficultas Nodum solverit qui ab aliis secreverit, aut secernendi vias tradiderit. Omnibus fermè internarum suppurationum comitatur symptomatious. Viget in hoc febris lenta, sicca tussicula; perpetuâ corpus macie conficitur, pallore, Hippocraticâ donatur, cavis dedecoratur oculis. Non minoris sunt ponderis signa propria. Ad Diaphragma sentitur gravitas, ipsius elevandi impedimentum, Pulmonum expansionis obstaculum. Anhelosa, difficilis, suffocans, erecta respiratio. Quamlibet in partem decubitus impossibilis, in anteriorem tolerabilior. Nocturnus & frequens sudor. Puris intercepti motus, strepitus auditur. Dolore acuto, duro, punctorio quandoque, ipso inspirationis momento graviore, juxta Mediastini in Sterno directionem, afficirur æger, torquetur, dilaceratur. Hæc cum adsunt abscessus Mediastini suspicandus venit. Nec dubites amplius si precesserit Plevresis aut Peripneumonia minimè soluta, Curationem quæris? Indicat apagium illud, si quid corpori hæterogeneum noceat, evacuetur. Nec moram nectas. Citius numquam operaberis. Vix noscitur cum labefactus Pulmo, erosis membranis, suis functionibus omninò defraudatur.

III.

COGNITA morbi naturâ medenti nihil superest, quam ut causam & effectus quoslibet præsentes debellet & profliget, præcaveat futuros & amoveat. Rebus in Chirurgicis naturæ ne credas nimium, fortunæ nequaquam. Malè affecta pars vicinas inficit, hæc depascitur alias, sicque in pejus res ruunt. Abscessus Mediastini opportunè curatus ad sanationem exit; sibi relictus, nihil nisi funestum, horrendum & lethale procreat. Sanguis suppuratus, copiâ pravâ dote, acrimoniâ acore in dies ingravescens vicina lædit, corrodit. Hinc Plevræ Diaphragmati adnatæ, ipsiusque septi medii erosio metuenda, morbus dirus Paraphrenitide nuncupatus. Hinc Mediastini dilaceratio, in cavum Thoracis, puris eructatio, undè tabes miserrima, Phtisis Pulmonialis. Hinc pericardii, cordis quandoque ipsius maceratio, exsiccatio, corrosio solâ morte sedanda. Caveas otio vacare. Hîc opus, hîc labor. Puris minuenda est copia, imò tollenda omninò. Inde ægro salus, gloria medenti. Quâ arte hæc prestare possis attentè perpendendum. Frustra urinas promovendo; successum laxando, sodores ciendo aut quamlibet catharsim præscribendo, absorbentium ope vasorum, duce naturâ conaberis abscessum discutere. Si quandoque natura, sæpissimè successu fallente, has tentaverit vias, non major huic fides habenda. Curatio sic incohatur, rarissimè perficitur. Summum adversus hunc morbum Terebri præsidium, imo omni alio si non commodius, præsentius saltem tutiusque affert remedium. Unicum in re Terebrum perforans, formâ multiplex. Optimum illud quocum salutem inferre potest Chirurgus. Supinè decumbenti, omnibus hinc & indè avulsis cruciatim exterioribus membranis, applicatur instrumentum in imâ Sterni parte & laxiori ad sinistram vergente, sicque vitatur mediastini quælibet læsio. Hæc sternum ossea compage donatum spectant. Si vero cartilagineam indolem adhuc conservaverit, quod juvenibus huic morbo rarissimè obnoxiis competit solummodo, celebranda erit

paracentesis, quam ut faciliorem tutioremque reddas, nucleo ab acu semipollice distanti, armato utendum est Triquetro.

I V.

SANATIONEM à naturâ denegatam à Terebro expostula; irrita minus erunt tua vota. In hoc spes conferenda. Præsentibus medetur incommodis, à futuris liberat & tuetur. Nulla metuenda Metasthsis ægris non raro funesta. In Cranii contusionibus, fissuris, ictubus unicum remedium. Cur non eadem in Sterno præstaret? ut contentas partes ab importunâ & lethali fæcis mole liberet. Mira à Terebratione peractâ expectas? minimè falleris. Non prius celebratur hæc operatio, quin illicò à se ipso diversus æger admiratione rapiatur, mireturque se curatum esse. Eo enim instanti quo patet aditus puris expulsioni favens, integrâ frui valetudine arbitratur. Ecquid mirum? Quæ nocent foras amandantur, quæ prosunt administrantur. Omnia evanescunt symptomata. Fugit horrenda effectuum cohors. Anxietate liberatus æger, naturali atque desideratæ redditur tranquillitati. Facilem habilemque respirationem quæris? Hanc prestabunt Terebra, causam anhelitus difficilis fugant. Dolores mulcere tibi est animus? Stimulum infringunt. Lubet Diaphragma gravitate suâ levare, suisque motibus & functionibus exercendis compos fieri? Perfora Sternum, gravitantem grassantemque materiem expelle, & ulteriori occurres putredini. Experientiâ comprobatum quis negaret? Celebrârunt antiqui miro cum successu. Eccur nobis denegaretur potestas? Nihil artem apprimè callentibus impossibile. Nec tuos artus occupet timor, quidquid dicant cujusdam sententiæ fautores, operationem rejicientes, quibus celebrari non posse videtur absque Mediastini læsione. Errant graviter. Nullæ horum rationes. Exclament Mediastinum in medio Sterni non infigere, & ad sinistram plus minusve vagari, adeoque difficile admodum esse Terebra intra membranas propellere. Huic præcavemus incommodo instrumenta ad sinistram Sterni partem applicando. Quin ipsamet aberratio Mediastani nullius est difficultatis. Pus enim contentum, frequenti respiratione compressum quoquoversum fugere conatur, ibique suam vim exercet ubi minor est resistentia. Proindè cum propellatur ad Sternum minus resistens, cedentibus membranis huic affixis, has huc & illuc disjungit, separat, avellit, sicque periosteo privatur Sternum, remanetque spatium operationi favens, nedum ulla sit extimescenda noxa. Sunt quos terret sanguiferorum vasorum dilaceratio, vitandam secum inferens hæmorrhagiam. Nos non latet Sterni margines lambere Arterias Mammarias. Verum ipsis est parcendum ope Coronæ Terebri minori diametro donatæ. Insuper clamitant has quandoque jugum subire & ramulos in medio serpentes protendere. His concessis, quod raro evenit, minimè annihilanda est operatio. Hæmorrhagia si quæ sit, brevi finitura est, teque egregiè peregrisse testis erit omnimoda morbi curatio.

V.

MORBI curationem solâ in Terebratione reponere, ignorantis est & temerarii. In omnibus est modus quo sublato ruit propositum. Vana erit operatio, cum pus adeo viscosum, pingue & crassum per patentes aditus expelli non poterit, nisi detergentibus, incidentibus atque attenuantibus utaris injectionibus, quæ fluidiorem liquidioremque materiam efficiant. Pejorem adhuc sortem tibi polliceare, si tota sanies collecta, unicâ vice confertim exeat. Maximum imminet periculum ne cum eâ avolent spiritus, juxta illud Hippocratis sect. 6. aph. 27. *qui pus in Thorace colligunt, aut aquâ inter cutem laborant, si uruntur aut secantur,*

us aut aqua confertim affluxerit, omnino intereunt. Per vices itaque evacuanda eſt materies, adeo ut ſtatim copiâ majori, dein minori, denique minimâ liberetur æger, quod indicant pulſus viriumque debilitas. His rite adhibitis rem perfeciſſe ne credas. Abſtergentibus atque detergentibus reficiendæ membranæ importuno colluviei affluxu attritæ, emolliendæ ſunt atque exſiccandæ. Arte factum vulnus, ſecundum artem curandum. Obmuteſcis? prudentiam, ſagacitatemque requiſitam miraris? Quid moror ſi cautè ſe gerere debeat Chirurgus, modo utiliter. Labefactatam valetudinem reſtauret: infirmam corroboret; infenſiſſimos præcaveat morbos Manuariam operationem ne repudies; nullâ arte aliâ morbum diſcuties. Difficilis via, non tamen minime terenda. Age ſemper, atque in mentem revoca, periculoſius eſſe abſceſſu laborare, quam eum Triquetro aut terebris diſcutere & nobiſcum concludes,

Ergo in abſceſſu Mediaſtini, celebranda Sterni Terebatio.

DOMINI DOCTORES DISPUTATURI.

M. Carolus-Jacobus-Ludovicus COQUEREAU, *Sereniſſimi Condæi Principis Medicus ordinarius, necnon Regis apud Peditatum tum Gallicum, tum extraneum Conſiliarius Medicus.*

M. Joannes-Baptiſta-Eugenius DUMANGIN.

M. Cleriadus VACHIER.

M. Franc.-Maria LE MOINE.

M. Thomas LEVACHER DE LA FEUTRIE, *antiquus Facultatis Decanus.*

M. Petrus-Joſephus MORISOT DESLANDES.

M. Joannes-Auguſtinus COUTAVOZ.

M. Bertrandus DUPUY.

M. Henricus-Michael MISSA, *Regii Medicorum Collegii Nanceïanorum Socius honorarius, antiquus Regis Exercituûm in Germaniâ Medicus ordinarius, Cenſor Regius, Academiæ Catalaunenſis Socius.*

Proponebat Pariſiis MATHÆUS GÉRAUD Claromontanus apud Arvernos, Doctor Medicus Remenſis, nec non Saluberrimæ Facultatis Medicinæ Pariſienſis Baccalaureus.

A. R. S. H. 1784.

AB OCTAVA AD MERIDIEM.

Typis QUILLAU, Univerſitatis & Facultatis Medicinæ Typographi. 1784.